

šibenski list

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA KOTARA ŠIBENIK

BROJ 431 — GOD. IX

ŠIBENIK, 21. PROSINCA 1960.

IZLAZI SVAKE SRIJEDJE

Općinska konferencija Narodne omladine Šibenik

ZNAČAJNI USPJEŠI NA SVIM POLIJIMA RADA

Prošle nedjelje održana je u svečano ukrašenoj dvorani kina »20. aprila« Općinska konferencija Narodne omladine Šibenik. Po red relegata, konferenciji su prisustvovali narodni zastupnik dr. Ivan Ribar, predsjednik i potpredsjednik NO općine Petar Rončević i Nikola Čaće, organizacioni sekretar Općinskog komiteta SK Arsen Vukić, predsjednik Općinskog sindikalnog vijeća Ante Buvnić, tajnik Općinskog odbora Socijalističkog saveza Miloš Zlatović, član Općinskog komiteta SK Ante Bego, predstavnik JNA potpukovnik Jovo Kacar i predsjednik Kotarskog komiteta Narodne omladine Ante Bujas.

Izvještaj o radu omladinske organizacije, kao i podneseni rezultati predsjednika Općinskog komiteta Narodne omladine Josipa Gabrića, nesumnjivo govore o vrlo značajnim rezultatima, koje je omladina šibenske općine postigla u ovom jednogodišnjem periodu. Svestranu aktivnost u ovom vrijeme uvjetovala je, pored mnogih drugih faktora, i činjenica da je naša omladinica postao svijestan, da je onaj od koga zavisi, kako će se riješiti pojedinačna pitanja i ukloniti problemi koji se pojavile u radu.

Prema posljednjim podacima na području šibenske općine ima 5660 članova Narodne omladine. U ovoj posljednjoj godini dana naročito se poklonila velika pažnja organizacijom učvršćenju osnovnih organizacija, kao i na stvaranju novih tamo gdje za to postoje normalni uslovi. Pa iako se, kako je rečeno, mnogo uradio, ipak ne možemo sasvim biti zadovoljni. Još uvjek ima po duzeća i ustanova gdje ne postoji omladinska organizacija, više nego iz sasvim objektivnih razloga. Naime, misli se da nije poželjno forsirati stvaranje omladinskog aktiva tamo gdje za to ne postoje oni bar minimalni uslovi, kao na pr. neka skromna prostorija, gdje bi se dotična omladina mogla sakupljati i raspravljati o svojim svakodnevnim problemima. Međutim, ako se pronađu odgovarajuće prostorije, onda će se u najskorije vrijeme prići formiranju takvih aktiva.

Jedan problem, o kome je na ovom konferenciju bilo dosta govor, i koji nije od juče — nije se uspjelo riješiti. Riječ je o okupljanju ženske omladine, uglavnom one na selu, koju veže niz konzervativnih shvaćanja odraslih. Ovaj problem naročito je akutan u Gradini, gdje nijedna omladinka nije u organizaciji, a gotovo ista stvar je i u Konjevitima, i još nekim mje-

stima. Postoji sasvim opravdano mišljenje, da bi se uključivanje omladine u organizaciju moglo najbolje provesti održavanjem raznih tečajeva, kurseva i predavanja. Nažalost, bar za sada, o tome ne može biti govor, bar ne u onolikoj mjeri koliko bi trebalo, budući da sve to zavisi o stručnom kadru i potrebnim sredstvima, a kojih još nema u izobilju.

Ideološko - političkom uzdizanjem omladine poklonila se također velika pažnja. Naravno, sve organizacije nijesu postigle isti uspjeh. Neke kao one na Gimnaziji, Učiteljskoj školi »Jadranka«, Ekonomskoj školi pokazale su više samostalnosti i inicijativu. Dačko samoupravljanje dolazi svakim danom sve više do izražaja. Razredne zajednice po-

funkcijama, jer je činjenica da omladina savjesno i sa osjećajem odgovornosti rješava mnoga pitanja. Znamo da velik broj omladine sudjeluje u procesu proizvodnje, pa pretočno dolazi, da se zapitamo, koji su to razlozi koji bi govorili protiv njihovog prava upravljanja.

Gotovo sve školske organizacije dobro rade. Najveću aktivnost one su pokazale u razvijanju slobodnih aktivnosti, što je dobrim dijelom uvjetovano reformom naše škole. Dačko samoupravljanje dolazi svakim danom sve više do izražaja. Razredne zajednice po-

staju značajan faktor u radu i donošenju odluka. Pri svim školama postoje i učeničke zajednice, koje već imaju određen sistem rada.

U izvještaju je također konstatirano da rad organizacije Narodne omladine s pionirima nije bio zadovoljavajući. Tome je predionjela i nesredena situacija u Općinskom savjetu saveza pionira, a rješenje ovog problema koci, bez sumnje, i nedostatak zavavnog i kulturnog rada među pionirima. Istina rad se u posljednje vrijeme nešto poboljšao, (Nastavak na 2 strani)

Godišnje konferencije SK u siječnju

U izvještajima, koji će biti podnijeti na godišnjim konferencijama osnovnih organizacija SK, postigla je organizacija Gimnazije, koja je kroz proteklu godinu održala preko 200 predavanja i razgovora. No, situacija na selu nikako ne zadovoljava, iako ima sela gdje organizacije dobro rade, kao na primjer u Lozovcu, Vrpolju, Prvi Luci i Šepurini. Razvitan društvenog upravljanja u našoj zemlji ukazuje i na postopek sve većeg angažiranja mladih ljudi na ovom području. Međutim, istaknuto je, da se više puta smatra da omladini i nije potrebno birati u određene komisije i savjete. To se ispoljilo i u nekim kolektivima prilikom ovo-godišnjih izbora za nove radničke savjete i upravne odbore. Međutim, omladina je ipak našla i tamo svoje mjesto. U radničke savjete birano je 145 omladinačkih omladinskih, u upravne odbore 25, u komisije 67.

Važno je napomenuti, da se često omladinac u organu upravljanja javlja kao njegov pasivni član. Ponekad se mišljenje takvog druga i ne poštuje, a nekada i omalovala. Ne može postojati bojazan da će se mladi ljudi izgubiti u tako komplikiranim

koje će uskoro biti osnovano, nastojiće se pored Boksitnih rudnika u Drnišu i tvornice na Ražinama, Lozovcu i Crnici. Postojanje ovog udruženja bit će od velike koristi za daljnje unapređenje i povećanje kapaciteta u šibenskoj industriji. Osim preuzimanja poslova oko izvoza i uvoza artikala, zadatak ovog udruženja bit će i primjena automatizacije kao i poduzimanje mjeru u boljem korištenju sadašnjih instituta na ovom području. Prijedlog o osnivanju udruženja u cijelosti je prihvoren. Takoder je raspoređeno pitanje dalnjeg razvoja preradivačke aluminijске industrije, pa je naglašena potreba da se u nekim nerazvijenim općinama osnuju zasad centri te vrsti industrije koji bi kasnije preraslali u samostalna poduzeća. (j)

28 DELEGATA NA KONGRESU SSRNH

U Šibeniku je u dvorani Kotarskog odbora SSRN održan dogovor delegata koji će zastupati organizacije SSRN šibenskog kotara na SSRN Hrvatske. Kongres počinje rad 20. o. m. u Zagrebu. S ovog područja izabran je 28 delegata. Na ovom skupu bilo je riječi o pripremama delegata za diskusiju u kojoj će sudjelovati na Kongresu. Svi delegati pravovremeno dobili su izvještaj, kako bi se što bolje pripremili u radu Kongresa.

Jedan problem, o kome je na ovom konferenciju bilo dosta govor, i koji nije od juče — nije se uspjelo riješiti. Riječ je o okupljanju ženske omladine, uglavnom one na selu, koju veže niz konzervativnih shvaćanja odraslih. Ovaj problem naročito je akutan u Gradini, gdje nijedna omladinka nije u organizaciji, a gotovo ista stvar je i u Konjevitima, i još nekim mje-

sljed vanredno brzog i dinamičnog poslijeratnog ekonomskog i društvenog razvijanja došlo do bitnih promjena u društveno-ekonomskim odnosima, a prije svega u odnosima proizvođača u proizvodnji i raspodjeli i u mehanizmu socijalističke demokracije.

Dosadašnji ustavni propisi su dopunjavani i usavršavani drugim zakonskim propisima koje je nametao život, tako da oni na danas sami po sebi ne predstavljaju neku smetnju za dalji razvijat društvenih odnosa, ali nemaju sumnje da bi donošenje novog Ustava značilo pomoći tom razvijatku. Zašto? Novi ustav bi sam po sebi značio učvršćenje i punu pravnu stabilizaciju postignutih tekovina u razvoju radničkog i društvenog upravljanja, a osim toga to bi pored već tradicionalnih prava naroda, koja su unošena u ustavne, po prvi put bilo ustavom fiksirano pravo proizvođača da neposredno učestvuje u raspodjeli nacionalnog dohotka i da prisvaja ekvivalenta za svoj rad.

Riječi druga Tita da polazna tačka u novom Ustavu treba da bude čovjek kao proizvođač i upravljač, a da država treba da se javlja samo kao faktor koordinacije, održava-

ju suštinu izvršenih promjena kod nas i potrebu da se te promjene ozakone.

Novi Ustav bit će ustav zemlje u kojoj je rad oslobođen. Između proizvođača i sredstava za proizvodnju ne postoji nikakav posrednički bilo u licu privatnog vlasnika-kapitaliste bilo u licu birokratskog državnog aparata. Proizvodnja neposredno upravlja sredstvima za proizvodnju kao društvenom svojinom. Za svoj rad on ne prima plaću koju mu drugi određuju, već zaradu koja odgovara njegovom radu, koja čini ekvivalent tog rada. Dokod koji stvara u proizvodnji također se ne raspodjeljuje po nekoj »višoj sili«, već voljom i svješću proizvođača, a zajednica uzima od toga dohotka samo onolikoj koliko je potrebno za održavanje zajedničkih službi i poslova.

Sistem vlasti koji se stvara u našoj zemlji kroz komunalni sistem ustvari je usmjeren na brišanje razlika između vlasti i samih gradana, koji preko raznih organa društvenog upravljanja sve više utječe na tu vlast, odnosno sve više sami neposredno vrše funkciju vlasti. Već danas je praksas tog sistema prevazišla ne samo ustavne propise koji su stvarani u vrijeme radanja

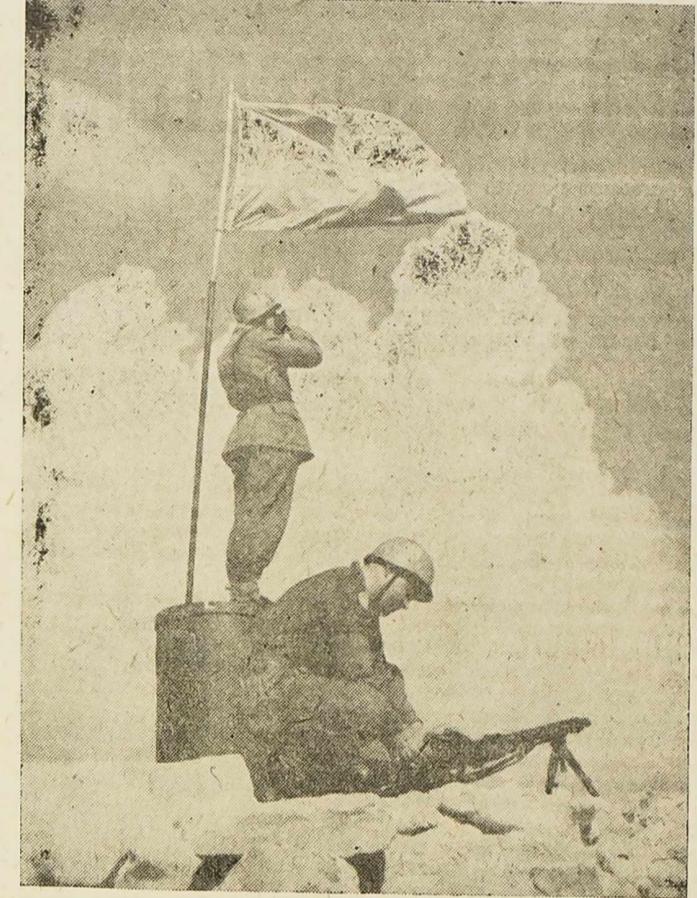
komunalnog sistema, već i mnoge novije zakonske propise.

Novi socijalistički društveni odnosi, koji se razvijaju na osnovu narasnih proizvodnih snaga i široko formirane socijalističke svijesti gradana, predstavljaju danas tekućinu koja traži svoje ustavno ozakonjenje da bi se u narednim godinama mogla još brže i snažnije razvijati.

Novi Ustav treba da bude čvrsta pravna osnova za period koji nailazi, a u kome će doći do još bržeg jačanja proizvodnih snaga, do pretvaranja Jugoslavije u razvijenu i modernu zemlju. Ono na što će se ona u tom snažnom napredovanju neprekidno oslanjati je na unutrašnje pokretačke snage socijalističkog sistema izražene prije svega u ogromnoj stvaralačkoj inicijativi radnih ljudi. Otkrivanje tih unutrašnjih pokretačkih snaga, njihovo jačanje i afirmiranje moguće je samo kroz usavršavanje novih odnosa među ljudima kako u proizvodnji tako i u životu uopće. Zato je i orijentacija na donošenju novog Ustava ustvari još jedan doprinos tih snaga.

D. Milivojević

UZ DAN ARMIIJE

Na jednoj od osmatračnica Odreda JNA u Egiptu

I ovog decembra, kao i svake godine, zajedno sa našim narodom, naša Armija slavi godišnjicu svog stvaranja. Prošlo je 19 godina u životu naše Armije, životu koji je obilježio put od prvih partizanskih grupa i odreda, sa ponekom puškom, do savremenih armija s najmodernijim naoružanjem. Borbu smo počeli u radničkim i seljačkim odjeljima, s onim što nam se našlo u rukama, završili je kao organizovana armija sa brigadama, divizijama i korpusima i to s oružjem koje je okupator imao na kraju II svjetskog rata. Prvi smo u porobljenoj Evropi opališi metak na neprijatelja, koji se smatrao nepobjedivim, a posljednji u Evropi prekinuli paljbu na našim granicama, izgoneći i uništavajući posljednje ostatke okupatora i njegovih domaćih sluga.

Zar samo to, osim drugih bezbroj isto tako značajnih primjera, nije dovoljno da se ovih decembarskih dana s ponosom sjetimo 22. decembra 1941. godine? Ne samo da je i to dovoljno, već nam samo ti primjeri govore i potvrđuju borbeni i revolucionarni prošlost naših naroda, da se ovaj narod nikad nije pokorio, i da ni danas, pored ogromnog razvoja moderne tehnike, nema te sile koja može računati na pokoravanje i porobljavanje naših naroda.

Sjećajući se proteklih godina, još uvjek nam je u svrježoj uspomeni s kakvim su ludošnjim i samoprijeđenjem nasi borce jurišali na neprijatelja. Isto tako vješt i smjelo, kao i u prvim borbenim linijama, znalački su prisupali političkom radu, tumačenju i sprovođenju linije KPJ u okupljanju i posljednjeg čovjeka naše zemlje u borbi protiv agresora. Od pionira, omladine, žena do stogodišnjaka svi su u granicama svojih mogućnosti davali svoj prilog općoj pobjedi. Jednako su se pozivavano hvalati i bombe i olvake za učenje prve azbuke, kao što su s uspjehom

Piše: Potpukovnik DUKAN RADOŠEVIĆ

hom nastupali u pjevačkim horovima i pozorišnim komadima. Sve se to radilo bez ikakvih sredstava, hrane i odmora, ali uvjek s još vecim entuzijazmom, koji im je svojom politikom ulijevala Komunistička partija. Ta borba i takav rad su doprinjeli da se od prvih dana stvaralo jedinstvo Armije i naroda, da bi danas postali jedinstveni nesko ikad. Danas je svaki naš građanin spreman da se sa istim žarom bori ako to ustreba i na frontu i pozadini, jer bi to od nas i tražio eventualni svenarodni rat. To od nas traže savremeni međunarodni uslovi i dogadaji, i oni nam nalažu da uvjek budemo budni i spremni na obranu svoje teško stocene slobode.

U poslijeratnim godinama naša Armija je bila budni čuvar naših granica i nesmetanog socijalističkog razvijanja zemlje. Ona se stepenom svoga razvoja usavršavala i obnavljala nove generacije u rukovanju savremenim borbenim sredstvima. Kroz vojnu obuku i tehničko vaspitanje naši su vojnici i starješnici ovladali sa modernim borbenim sredstvima i spremni su, ako to zatreba, da se s uspjehom bore protiv svakog napadača. Ova obuka nije samo doprinijela borbenoj spremnosti Armije već ona posebno daje svoj doprinos socijalističkoj izgradnji zemlje, jer svake godine iz Armije odlaze u privredu stotine osposobljenih šofera, mehaničara, telefonista, telegrafista i drugih stručnjaka koji su potrebiti našoj privredi.

Istovremeno kroz idejno-politički rad i uživanje pre-vaspitava se mlađa generacija u duhu socijalizma. Ona to postiže kroz hiljade predavanja, informacija i drugih oblika političkog rada i odgoja u Armiji. Veliki broj vojnika po dolasku u svoja mesta, sela i poduzeća postaju aktivni politički radnici, pokretači i nosioci novih socijalističkih shvaćanja. Isto tako kroz razne oblike kulturnog i prosvjetnog rada podiže se fizička i opća kultura naše omladine. Posebno je važno istaći, da se hiljade mlađica, koji nisu imali uslove godišnje opismeni u Armiji.

Pored tih posrednih oblika učešća naše Armije u izgradnji socijalizma, našim narodima je poznato i neposredno aktivno učešće armije u izgradnji zemlje. Dovoljno se podsjetiti da je Armija sama, s omladinom ili organizacijama Socijalističkog saveza učestvovala u izgradnji velikog broja industrijskih objekata, pruga i putova i da se uvjek kad je zatrebalo našla sa svojim narodom na zadacima svjetle, zetve i pritekla u pomoći u raznim elementarnim ne-pogodama. Kroz sve to stvaralo se ne raskidivo jedinstvo i veza Armije i naroda, što je u našim uslovima postala jedinstvena, nerazdvojna cjelina.

Zbog toga se danas ne može ni zamisliti uspiješan politički rad i život Armije, bez aktivnog učešća njenih predstavnika u radu društveno-političkih organizacija na terenu. Na toj liniji, a u duhu Sedmog kongresa Saveza komunista i Petog kongresa SSRN, postigle su i naše jedinice na ovom terenu kroz uspjehe. Veliki broj starješina aktivno radi u društveno-političkim organizacijama i organizacijama društveno upravljanja. No i pored tih uspjeha mi smatramo da nismo iscrpili sve naše mogućnosti i da su u tom pravcu i dalje potrebni još veći napor organizacije SKJ u jedinicama i još veća i tješnja saradnja sa rukovodstvima političkih organizacija na terenu.

Novi ustav - ožičenje Jugoslavenske stvarnosti

Nije mali broj zemalja u svijetu učinjima učinjima piše da sva vlast proizlazi iz naroda i prijeda narodu. Ali, obično je ta učinjena formula najviši domet teorije i prakse buržoaske demokracije. U stvarnom životu narod je obično daleko od vlasti i u makakkovog uticaja na nju, a pogedje sve to zvući kao gola fikcija.

Vjerovatno je naša zemlja jedinstven primjer u svijetu gdje se susrećemo upravo s obrnutom činjenicom. Kod nas je stvarno pripadanje vlasti u praksi daleko preuzešlo i sačinjeno u ustavne odredbe

Povodom Dana Armije

Noć na aerodromu

U predvečerje na aerodromu je bilo vrlo živo. Na terasi ispod komandnog tornja piloti su doručkivali! Izgleda po-malo čudno — doručkivali u to doba, ali je za njih upravo počinjao radni dan. Oni lete noću na mlaznim aparatima.

Dolje, na pisti mala vojska mehaničara pregledala je uređaje na avionima. Iz daljine promatrani svi oni, obučeni u radne kombinezone, izgledaju isto, i vrše iste radnje: penju se u kabine, zagledaju, provjeravaju. Oni imaju veliku odgovornost koja se ogleda u rasporedu pilotu — »... avion je spremjan za let!«. Ove večeri nijedan takav, očekivani, report nije izostao.

Kad su poslije završenog posla došli na terasu izgledala su umorni, ali su bili vedri i raspoloženi.

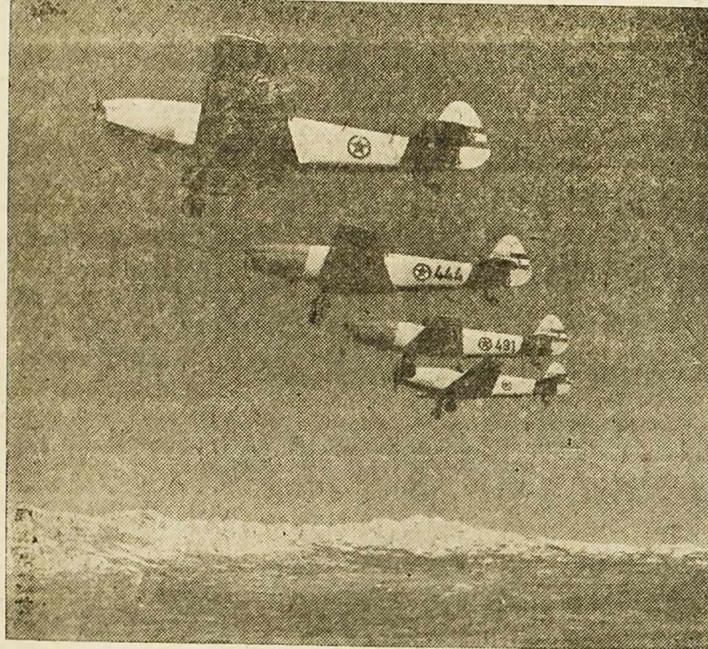
Vodnik I klase Miloš Sovilj, samo što je sjeo, naredi »strogo svome kolegi Vučenoviću:

— Idi donesi mi čašu vode, zadan sam!

Ovaj skoči kao oparen i zasneće se vrati sa časom vode i ubrusom prebačenim preko ruke u maniru kelnera. To izaziva opći smjeh.

Uto je sletio jedan avion i mehaničari to slijetanje popratili veselim uzviciima:

— Bravo!

Avioni na zadatku

Pilot Radivojević prvi put leti na mlaznjaku, — objasnjava.

Bilo je zanimljivo vidjeti tog mlađića, saznatni nešto o njegovim utiscima i proživljavanjima. Rumen u licu, pomalo uzbuden, on se dobrocudno smjeshio.

— Kako je bilo?

— Pa, bilo je onako kako sam zamislio. Prije nego što sam polieto trudio sam se da sebi predstavim citolet i tako je nekako ispalio.

— Kako se sada osjećaš?

— Pa, eto, kao krojač koji je dobro sašio prvo odijelo.

Na aerodromu se osjećao lagani vjetar, crvena glava sunca sasvim se izgubila s vidišta. U travi kraj piste upaljeni senjeri izgledaju kao veliki neprekretni svici. Piloti u letačkim odjeljima s bijelom kacigom u rukama kreću se pokraj aviona. Za koji trenutak oni će se vinuti u tamne visine noći.

Kao što se zna mlazni avioni za kratko vrijeme prelete gomeline udaljenosti. Pošto su uzeljeli za tili čas svjetla na njihovim krilima izgubila su se iz vida. Pa ipak, jedan čovjek na komandnom tornju znao je o njima svaku pojednost. Rukovodilac letenja, pilot Vinko Stefanić primao je i upućivao poruke za laika nerazumljivim jezikom brojki. Ustvari on je svakog trenutka tačno znao poziciju bilo kog aviona, a njih desetak je letjelo te noći, i obavještavao ih je o stvarima koje su za pilote bile važne.

Vasilije Cerović
potpukovnik

Izviđači iz Đevrsaka posjetili Ostrovicu

Dana 11. ovog mjeseca izviđači su jedno i starješina ove čete. Izviđači su proveli cijeli dan u igri i činili je posjet obližnjem selu pjesmi, a na kraju zapalili logor Ostrovici. Ceta ima 70 izviđača i skup vatra. Tom prilikom oni su planinku, a na ovom izletu vodio izveli kulturni program, koji je ju je prosvjetni radnik iz Đevrsaka pobudilo veliki interes mještana saka Milan Bezbradica, koji je Ostrovice.

M. Đurica

Plenum Kotarskog odbora sindikata prosvjetnih radnika

Bez potrebnih kvalifikacija

NA PROŠIRENOM PLENUMU KOTARSKOG ODBORA SINDIKATA PROSVJETNIH RADNIKA, KOJI JE PROŠLOG ČETVRTKA ODRŽAN U PROSTORIJAMA DRUŠTVENOG DOMA, NAJVIŠE JE BILO GOVOR O KADROVSKIM I MATERIJALnim PROBLEMIMA ŠKOLA NA PODRUČJU KOTARA.

Poznata je činjenica da i danas, na jedna od tih važnih stvari jesu, svakako vremenske prilike. Oficir meteorolog, nagnut nad sinoptičkom kartom na kojoj su raznobojnim olovkama ucrtani podaci koje treba imati u vidu, izvještavao je rukovodioca letenja o vremenu, a ono je počinjao radni dan. Oni lete noću na mlaznim aparatima. Stratokumulusi i srednja oblakost, vjetar iz pravca 290, jačine 4 metra u sekundi. Sve je bilo prema očekivanju. A onda su najednom na zapadu sijevnule munje i nad aerodromom se su navukli tamni oblaci. Pojačao je vjetar i krupne guste kišne kapi udarale su u staklene zidove na komandnom tornju.

Piloti su još bili daleko. Kapetan Štefanić kaže da su nad poligonom i da tamo vrše bombardiranje cementnim bombo-bama. On izgleda pribran i miran, iako ga tek očekuje glavni posao oko slijetanja aviona. I baš u tim i taikvinskim uslovima i jeste najvažnije biti pribran. Uslijed niskih ne-prozirnih oblaka piloti ne mogu da primjete svjetla pored piste, pa ih na pistu treba navesti, kao što bi se, recimo, čovjek vezanih očiju preveo preko brvna.

Oko ponoći piloti su bili nad aerodromom. Jedan po jedan tražili su dozvolu za slijetanje. Kapetan Štefanić ih je pozvao:

— Bravo!

U Trgovinskoj komori raspisivalo se ovih dana o snabdjevenosti turističkih područja na našem kotaru i pripremama za idući turistički sezonu.

Razvoj turističke privrede namreće nove i veće zadatke u pogledu snabdjevenosti turističkih područja Šibenskog kotara, tim više što ni dosadašnji rezultati nisu bili zadovoljavajući. Uzvješi u cijelini snabdjevenost je bila prilično poboljšana, naročito što se tiče kvantiteta, dok assortiman i kvalitet nisu zadovoljavali (voće, povrće, meso itd.). Ovakva situacija u pogledu snabdjevenosti posljedica je slabosti u organizaciji mreže, nedovoljne stručnosti kadrova i razrađenog sistema nagradjivanja po učinku rada, nedovoljno finansijskih sredstava za poboljšanje materijalne baze u trgovini i drugih razloga. U Šibeniku imajući snabdjevanje poduzeća za promet živežnim namircama, u Vodicama, našem najjačem turističkom punktu, isključivo nosiće snabdjevanja je poljoprivredna zadružna.

Po broju prodavaonica, u odnosu na broj stanovnika, Šibenski kotar znatno zaostaje iza republikanskog prosjeka. U 1959. NR Hrvatskoj otpalo je na jednu prodavaonicu 413 stanovnika, dok u kotaru Šibenik na jednu prodavaonicu otpada 504 stanovnika, što ukazuje na nedovoljnu razvijenost maloprodajne mreže.

Snabdjevanje industrijsko-prehrambenim artiklima bilo je bolje nego ranijih godina. Osjećalo se pomanjkanje u assortimanu mliječnih proizvoda.

Ovaj problem bit će djelomično riješen u idućoj godini kad proradi hladnjaka u Šibeniku i kad poduzeće »Slijeće« osigura vlastitim transportnim sredstvima dopremu na naše tržište.

Općinska konferencija NOH-e Šibenik

(Nastavak sa 1. strane)

ali ne toliko da bismo mogli biti potpuno zadovoljni.

U proteklom periodu članovi Narodne omladine mnogo su se angažirali u lokalnim radnim akcijama. U njima je sudjelovala sva omladina, te je zahvaljujući tim radovima dogotovljen plivački bazen, a radovi na streljštu privode se krajem. Kroz proteklu godinu dana omladina je dala ukupno 45.000 radnih sati.

Za savezne radne akcije prijavilo se 250 omladinaca i omladinka. Međutim, zbog ograničenog broja moglo ih je početi samo 100. Najbolje rezultate na lokalnim radnim akcijama postigla je omladina Škole učenika u privredi, zatim Medicinske škole, te druge osnovne škole. Zahvaljujući lokalnim radnim akcijama ostvarena je veoma prisna veza između omladine pojedinih škola.

Udio seoske omladine u radnim akcijama nije neznačajan. Ona je u ovom periodu dala preko 300 tisuća dobrovoljnih radnih sati. Nema sela u kojem omladina, ovaj ili onaj način nije sudjelovala na raznim komunalnim radovima. U Brnjici su radili na elektrifikaciji i na uređenju puta, a Danilu Kraljicama zajedno s članovima Socijalističkog saveza

sjedjelovali su u izgradnji vodovoda dugog 7 kilometara, u Dubravi su radili na elektroinstalacijama, Danilu Birnju na popravku puta, Prvi Luci i Šepurini na uređenju obale, u Zlarinu su podizali ambulantu i dr.

snose za to i oni koji su bez mnogo razmišljanja, i isto tako bez konzultiranja s odgovornim faktorima, primili ljudje u prosvjetni struki.

U vezi toga na ovom plenumu se jedna dosta oštra, ali isto tako sasvim umjesna uporedba.

Ona ovako glasi: Ako nema kvalifikacionog čovjeka zubarska ordinacija je zatvorena, radno mjesto u tvornici je prazno, bravarska radionica ne radi. Ali na dekadu i odgovornu dužnost odgajatelja mladih generacija može doći i čovjek bez kvalifikacija.

Da to potkrijepimo, iznijeti ćemo jedan primjer, dovoljno drastičan, da učka koliko se daleko pošlo u namjeri da se na svaki način u pojedinim selima otvore škole. Općinski prosvjetni organ uputio je dopis prosvjetnom

odjelu Narodnog odbora kotara u kojem se otrplike veli: Javio nam se jedan nezaposlen drug. Svršio je školu učenika u privredi. Bistar je i dobro pismen. Bismo li ga mogli postaviti za honorarnog učitelja?

Mislimo da ovaj primjer mnogo govori.

Ili da iznesemo slučaj jedne škole na kojoj sada rade četiri studenta filozofskog fakulteta. Na stranu to što su svi oni tek studenti s nekoliko semestara. Ima tu i nešto drugo, a to je da se prilikom prijema ne misli mnogo. Kako inače objasni, da su to svi na školi s istog fakulteta, koju će sasvim razumljivo, kada sutra završe školovanjem napustiti, da svi, naime, budući nastavnici književnosti, već sada mogu biti sposobni predavati predmete s kojima njihov studij nema gotovo nikakve veze.

Nedostatak prosvjetnog kadra,

rekošmo već, akutan je. Na području našeg kotara za pokriće najhitnijih potreba nedostaje 256 prosvjetnih radnika, a kada bi se htjelo, da se nastava odvija na jedino moguću visinu, s potpunim stručnim kadrom, onda bi ih manjalo i više od pet stotina.

Na plenumu je također bilo govorilo o nekim nepravilnostima prilikom dobivanja mesta u boljim centrima. Običaj je, sasvim tačan, da se, recimo u općinske centre primaju ljudi koji su već nekoliko vremena proveli na radu po onim zabitnjim mjestima.

Općinska kuhinja zadovoljava. Sa Murterom je teže, jer tamnošnji kapaciteti ne mogu da podmire stalno rastuće potrebe turizma. NO općine Tisno trebaju biti priči rješavanju tog problema.

Trgovacka mreža na malo za promet proizvoda na našem području nije razvijena. Trebalo bi otvoriti jednu specijaliziranu prodavaonicu u Šibeniku, a potrebni bi mogao organizirati putem kioska ili prodavaonica duvana, novina itd.

M. Orlović

D.B.

Uz 15-godišnjicu ratnih invalida

Ratna pustošenja ostavila su tragove u mnogim oblastima života. Jedan od najaktuelnijih problema koji se nametnuo u tom periodu bio je zbrinjavanje djece palih boraca i žrtava fašističkog terora. Na području našeg kotara bilo je preko 4000 takve djece. Svesrdnim zalažanjem i brigom narodnih vlasti i boračkih organizacija uspiješno je završilo školovanjem 3.000 takve djece. Za njihovo školovanje do danas je utrošeno gotovo 2 milijarde dinara. Postavilo se i pitanje smještaja prodavaonice u Tisnom. Murter je teže, jer tamnošnji kapaciteti ne mogu da podmire stalno rastuće potrebe turizma. Trebalo bi otvoriti jednu specijaliziranu prodavaonicu u Šibeniku, a potrebni bi mogao organizirati putem kioska ili prodavaonica duvana, novina itd.

Ratna pustošenja ostavila su tragove u mnogim oblastima života. Jedan od najaktuelnijih problema koji se nametnuo u tom periodu bio je zbrinjavanje djece palih boraca i žrtava fašističkog terora. Na području našeg kotara bilo je preko 4000 takve djece. Svesrdnim zalažanjem i brigom narodnih vlasti i boračkih organizacija uspiješno je završilo školovanjem 3.000 takve djece. Za njihovo školovanje do danas je utrošeno gotovo 2 milijarde dinara. Postavilo se i pitanje smještaja djece palih boraca i žrtava fašističkog terora, pa se je taj problem uspješno rješavao osnivanjem dječjih domova.

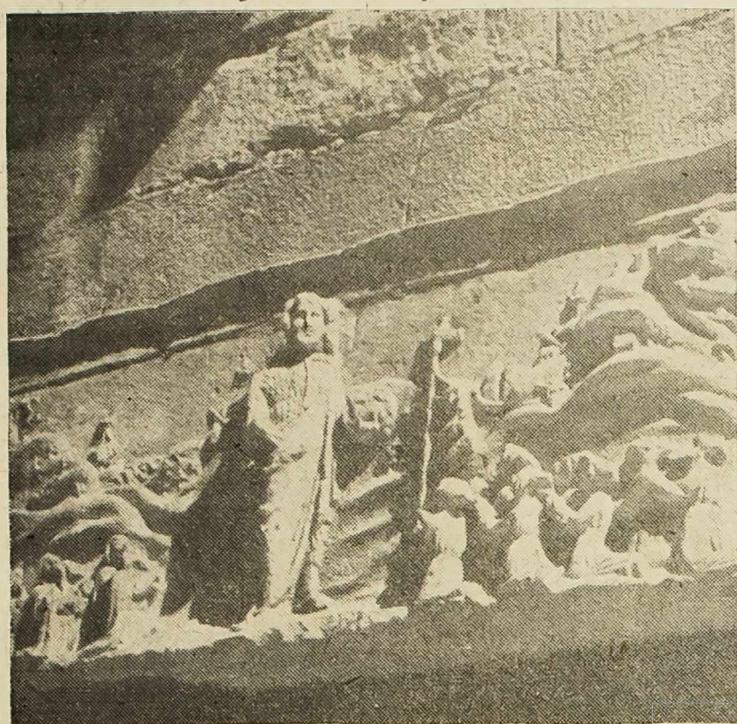
Također se vodi briga o dječi umrliči i nemocni ratnih vojnih invalida. Takvih na području našeg kotara ima danas 9 općinskih odbora i 123 osnovne organizacije u kojima je učlanjeno blizu 5000 ratnih vojnih invalida. Međutim, to ne znači da pred organizacijom Saveza ratnih vojnih invalida ne stoje u budućnosti i neki zadaci, koje treba izvršiti. To je prije svega uključivanje onih koji su izvan Saveza. To se naročito akutno u Kninu i Šibeniku. Međutim, i u tome će se uskoro nešto učiniti, jer se je već započelo gradnjom nekih četverdeset stanova.

Na organizacionom učvršćenju Saveza u posljednje dvije godine postignuti su veliki rezultati. Na području našeg kotara ima danas 9 općinskih odbora i 123 osnovne organizacije u kojima je učlanjeno blizu 5000 ratnih vojnih invalida. Međutim, to ne znači da pred organizacijom Saveza ratnih vojnih invalida ne stoje u budućnosti i neki zadaci, koje treba izvršiti. To je prije svega uključivanje onih koji su izvan Saveza. To se naročito odnosi na srednjivanje organizacije ratnih vojnih invalida u općini Tisno. Odbori SRV-a u Šibeniku, Kninu, Drnišu i Kistanjama rade veoma dobro. Posebno treba istaći uspešan rad Općinskog odbora Saveza ratnih vojnih invalida u Šibeniku, koji je široko razvio i sportsku djelatnost kroz svoje sportsko društvo »Invalidi».

Zapažena je i velika aktivnost članova SRV-a u društvenim i političkim organizacijama.

Kad sve sumiramo, proizlazi da su rezultati, koji su postignuti u pređenom periodu veoma značajni i sadržajni. No sigurno je da su oni mogli biti i bolji da u toku rada nije iskršavalo nekoliko problema, koji su kočili još djelotvorniji i uspješniji rad. Pored pomanjkanja financijskih sredstava, nedostaju i prikladne prostorije. Samo organizacija u Drnišu upiše je rješila to pitanje. Zbog svega toga nužno je da nadležni faktori porade malo više na tome da i boračke organizacije, kako u gradu tako i na području kotara dobiju prostorije u kojima bi se mogao odvijati normalan rad i društveni život njihovih članova.

Historijski spomenici

Pored interesantnog zvonika, na crkvi sv. Ivana ima i niz drugih interesantnih detalja. Posebno se ističu umjetnički izradene stepenice, koje su zajednički izradili majstori Ivan Pribislavić i Nikola Fiorentinac. O tome je sastavljen i ugovor između uprave crkve i majstora graditelja, datiran 21. X 1460. Inače, Ivan Pribislavić radio je takoder i na katedrali u zajednici sa majstorom Nikolom, što je svakako značilo da se radilo o čovjeku sa velikim umjetničkim do-metom. To nam pokazuje i detalj sa stepenicama crkve sv. Ivana prikazan na slici. Reljef prikazuje motiv molitve, izrađen vrlo plastično i u najistaknutijim detaljima. Bez obzira na tematiku, koja je u ono doba bila uobičajena, jer su se uglavnom prikazivali srednjovjekovni crkveni motivi ipak moramo zaključiti da su umjetnicima onog vremena znali i te kako razvadili svoju maštu, koja je umjetnički triumfirala nad često skrućenom i tradicionalnom srednjovjekovnom formom.

Tekst i snimak: J. Čelar

Prijave za klimatsko liječenje ratnih vojnih invalida

Prema posebnim uputstvima Sekretarijata Saveznog izvršnog Saveza RVI, osim lista invalida vijeća za socijalnu politiku i kojima boluju od TBC i invalida, munalna pitanja, banjska i klimatska liječenja ratnih i vojnih invalida trajat će počev od 1961. godine preko cijele godine. Rok prijavljivanja liječenja određen je do 15. siječnja 1961. godine. Poslije ovog roka uzimat će se u obzir samo one prijave, koje budu podnijete na zahtjev liječnika javne zdravstvene službe u skladu sa Pravilnikom o indikacijama i kontraindikacijama za banjsko i klimatsko liječenje.

Liste invalida kojima je odo-mimo uputstvima dostavljenim breno liječenje dostavljat će se Odjelu za društvene službe NO-a odmah prirodom ili banjskom kotaru Šibenik. (T. D.)

Odgojni problemi

Odnos prema dječjim željama

Malo je naći roditelja, koji lje živjeti, pa čemo se još više imaju malu djecu, a da nisu veseliti. Ali i ti moraš nešto to preplavljeni dječjim željama, me pridonjeti! Kako vidimo Dovoljno je prolaziti ulicom i Makarenko preporuča ozbiljan pratiti majku i dijete od izloga do izloga. Reda se niz želja, posebno kod djevojčica, a posebno kod dječaka. Roditelji većinom bježe od izloga, beba, auta, konjica, vlakova itd., a djeca potrežu roditelje za rukave i mole: »Mamice kupi mi bebu! Bit ću ti dobra! U najranijem djetinjstvu su male želje i to za male stvari.

Kako raste dijete, povećavaju se i želje, pa roditelji zaista često ne znaju, kako postupiti. Oni bi željeli učiniti svoju djecu sretnom i zadovoljnom, ali ipak oprez u pitanju želja, preporučuju pedagozi. Razumljivo je, da je dijete nezadovoljno, ako mu se želja ne udovolji.

Sto više, dijete odmah o tome daje i svoj sud. »Ti nisi dobra majka! ili »Tata ti si zločest!« Neugodni su ovo dječji sudovi, ali tu ne smijemo biti sentimentalni, jer su ti sudovi trenutačni. Oni su samo sredstvo u dječjim rukama, da postignu ono, začim momentano teže.

Ruski pedagog Makarenko u ovim situacijama preporučuje jedan razgovor s dijetetom u kojem će otac ili majka izložiti porodičnu mogućnost. Majka će reći dijetetu: »Zadnji put smo ti kupili lokomotivu, sada tražiš novu igračku. Mama i tata ti ne mogu kupiti sve. Nešto od tatinih prihoda mora se potrošiti za hranu, tebi za cipele, sekli za haljinicu itd. Ako su djeca nešto zrelja, onda razgovor o nijovim željama može teći i u ovom obliku: »Mi živimo s tobom zajedno, imamo zajedničke poslove, zajedničke radosti, pa ti ne misli, da nije i nama žao, što ti ne možemo kupiti konjica, do provalnika. Ukradene stvari Doći će vrijeme kad ćemo i bo-

Razgovor s predsjednikom NOH-e Drniš Uspjeh u lokalnim akcijama

Za predsjednika Općinskog komiteta Narodne omladine u Drnišu izabran je prošle godine Ozren Mijić. U kratkom razgovoru s našim suradnikom, on je, između ostalog, rekao:

— Na području općine imamo 53 aktiva u selima, 6 u poduzećima i 6 u školama. Svi zajedno imaju 4.120 članova. Budući da naša općina nastoji rješavati probleme kulturne i privredne zaštosti rad omladine dobro napreduje. Sve veći broj omladinaca uključuje se u društveno samopopravljanje. U SSRN učlanjeno je 1.236 omladinaca, dokle svaki treći omladinac, a u SK 250.

Kakva je aktivnost omladine

po selima?

— Aktivnost omladine neprestano napreduje prema prilikama i mogućnostima. Ako prosvjetni radnici pomažu omladini, naročito ako prostorije zadruge nisu zauzete za druge svrhe, onda je rad omladine vrlo dobar, kao u Unešiću. Inače se ne može ni očekivati da bude naročito uspešan. Govoreći općenito može se reći da rad omladine na selu i pak zadovoljava.

Što nam možete reći o sudjelovanju omladine vaše općine na radnim akcijama?

— Aktivnost omladine naša općine nije se ograničila samo na

organizaciono sredovanje, i oma-savljenje, naročito na rad na kulturno - zabavnom polju, nego i posebno na pripreme za sudjelovanje u lokalnim i saveznim radnim akcijama. Iz naše općine sudjelovalo je u sastavu kotarske brigade 60 omladincima na izgradnji Autoputa. Od toga broja im 12 udarnika i veliki broj specijalno pohvaljenih. Sto se pak tiče lokalnih radnih akcija, omladina je sudjelovala u radu na elektrifikaciji sel, popravljanju putova i izgradnji nogometnih igrališta. Tako su omladinci iz Planjana izgradili vodovod i popravili seoske putove, iz Unešića nogometno igralište, dok su omladinci iz Kadine Glavice i Ružica radili na elektrifikaciji svoga sela, a oni iz Trbounje i Drniša uređili nogometno igralište. Ove godine je omladina drniške općine samo za lokalne radne akcije dala oko 6.000 radnih sati.

Kakav je kulturno - zabavni život omladine?

— Mi pružamo veliku mogućnost omladini da se prema svojim sklonostima i mogućnostima uključi u različite društvene organizacije, klubove i sekcije. Tako u novootvorenoj srednjoj ekonomskoj školi djeluje folklorna i dramska sekcija. Gotovo svake subote organizirat će se u Drnišu plesovi posebno za mlađe ljudi. Omladina u selima redovno čita štampu, dok se u po-

dvezeci nastoji da se njome što više bavi. U tom pogledu treba posebno spomenuti rad Ante Kasapa, koji veliki dio svoga djelovanja posvećuje životu mlađih ljudi na selu, u školi i poduzećima, da njihov rad na kulturnom i zabavnom polju što više unapred.

Koji su glavni problemi mlađih na selu?

— Jedan od najvećih problema koji ometa težnje i nastojanja mladih na selu jest nedostatak finansijskih sredstava, a zatim i društvenih prostorija. Nadalje, u praksi se pokazalo također, da prosvjetni radnici i SK ne pomažu mlađim ljudima na selu. Mi se borimo da sve te probleme rješimo što prije i što bolje, kako bi omladina naših sela što uspešnije djelovala.

I na kraju, kakvi su planovi rada Općinskog komiteta Narodne omladine?

— Nastojimo da organizacije omasovimo i da povećamo njihovu aktivnost na unapređenju poljoprivrede i uopće idejno - političko život. Zatim, uključiti čemo u aktiv NO-e sve dake VII i VIII razreda osnovnih škola. Nadalje, organizirat ćemo seminar za omladince članove sekretarijata i pokrenuti tribinu mladih u Drnišu, te podići idejno - politički rad — reka je na kraju predsjednik Općinskog komiteta NOH-e u Drnišu Ozren Mijić. (M. Ž.)

U Zagroviću otkriven spomenik palim borcima

U čast Dana JNA, na Staroj Straži, dijelu sela Zagrovića, u prisustvu predstavnika narodne vlasti, društveno - političkih organizacija, JNA, brojnih mještana, naroda susjednih sela i grada Knina, svećano je otkriven spomenik palim borcima i žrtvama fašističkog terora.

Kad je na mjesto proslave stigla duga povorka u kojoj su nošeni brojni vijenci, vojna muzika je intonirala državnu Hymnu i Internacionalu. Zatim je Simo Bojanović, prvorac ovog kraja otkrio spomenik. Minutom sunčane Lenjinovim posmrtnim maršem i plotunima počasnog voda oda-na je počast palim borcima s područja ovog sela, kao i 50-oricu boraca — neznanih junaka iz raznih krajeva naše zemlje, koji su pali u toku rata oko Stare Straže i sad počivaju u zajedničkoj kosturnici podno spomenika.

Na mitingu koji je ovdje održan govorili su pored Sime Bojanovića, Luke Tanjaga, predsjednik Općinskog odbora Saveza boraca i komandant kninske jedinice narodni heroj pukovnik Mile Juka.

Kao sjećanje na te borbe iz vremena narodnooslobodilačkog rata, posebno borbe za oslobođenje Knina, uoči otkrivanja spomenika, od ranog jutra po kisi i nevremenu pa do 11 sati, pripadnici Kninskog garnizona i Kninskog odreda predvojničke obuke uspješno su izveli vježbu improviziranog napada na Zagrović, koju je promatralo mnogo mještana i gostiju. (T. D.)

Lijep je spomenik palim borcima i žrtvama fašističkog terora na Staroj Straži, dijelu sela Zagrovića, u prisustvu predstavnika narodne vlasti, društveno - političkih organizacija, JNA, brojnih mještana sela Zagrovića. Predstavlja veliku otvorenu knjigu, položenu na postolje i prislonjenu na ploču izrađenu od ukrasnog kamena. Na dvijema stranicama od bijelog kamena uklešteno je 105 imena št. palih boraca, što žrtva fašističkog terora.

Oko njega je podignuta lijepa ogradica, između koje se nalazi zelenla površina s ukrasnim zimzeljenim grmljem, a između na-sada su pošljunčene stazice.

PRODAVAONICA VOĆA I POVRĆA U ZLARINU

Stanovništvo otoka Zlarina u glavnom sačinjavaju radnici i službenici zaposleni u industrijskom bazenu Šibenika i iseljenici povratnici. Osim toga poznato je da u ljetnjoj sezoni u Zlarini bavari velik broj stranih i domaćih turista. Iz tih razloga već davno se osjećala potreba otvaranja prodavaonice voća i povrća na otoku. O tome problemu raspravlja se u mjesno Turističkom društvu i u Mjesnom odboru. Podnesen je zahtjev Savjetu za robni promet Narodnog odbora općine, koji je kako se saznaće riješen pozitivno. Otvaranje piljarske radnje u Zlarinu očekuje se u siječnju ove godine. (T. D.)

naši ljudi

Konac djelo krasí

Još nekoliko mjeseci i star školske klupe postat će samo draga sjećanje. Napustit će ih djevojke i mladići, koji su u njima proveli najljepše trenutke svoga života. Glas školskog zvona neće ih više zvati na okup. Poneki od njih možda se više ne će ni vidjeti.

A oni su sada bezbjedni i miju se i raduju tome času. Čekaju ga s nestripljenjem, kaomože generacije prije njih. I u tom trajanju pletu male, istinite priče svog života. Pune želja i najljepših nuda. Pa jednom kad se rastanu, oni će ih povezivati Dozivati u pomoć već pomalo zaboravljena sjećanja.

U gimnazijskim klupama sreli smo se s jednim od njih. Na nekoliko uzgred postavljenih pitanja odgovorio nam je Ante Bandalo.

Sto mislite o svojim drugovima?

— Sve najbolje. Bolje društvo ne bih želio imati. Iskre-ni smo jedan prema drugome, povjeravamo se, savjetujemo jedan drugoga. Među nama ne-ma zavisti.

Kako zamišljate suvremenog mladića?

— I na to još da odgovorim. Pa dobro, zapišite: da je modernih nazora, da ide u korak s vremenom, da je svijestan svoje uloge i dužnosti u društvu.

Vaš najdraži pisac?

— August Senoa. Prije svega njegova »Seljačka buna«. Velika je to ličnost naše književne prošlosti.

Što mislite o nastavi slobodnih aktivnosti?

— Vrijedna je to i korisna novina. Ona mnogo znači u današnjoj školi. Mi koji ubrzano završavamo školovanjem, možda i nijesmo osjetili sve nje-ne prednosti. Oni što će nas naslijediti imat će tu priliku.

Koju uzrećicu najradije spo-mijnete?

— Prije svega: »Na muci se poznavaju junaci«. A i onu: »Konac djelo krasí«. Možda i zbog školskih brig.

S kakvim osjećajima odla-zite u školu?

— Pa to zavisi od toga ka-ko sam se spremio.

Što radite u slobodno vri-jeme?

— Volim malo protegnuti noge tjerajući loptu. A onda, znate, dragi mi je malo poći i na ples. Pa tu su i dobri fil-movi i kazališne predstave.

Neću reći da mi zadovoljstvo ne pričinja i dobra knjiga.

Slušate li rado savjete stan-rijih?

— Primam ih kao dobrodo-shle. Ne usvajam ih uvijek, bar ne onda, ako su u protivurje-čnosti s mojim nazorima.

Što ćete ponjeti kao naj-ljepšu uspomenu iz školskih klupa?

— Svakako svoje drugove i kolege. I profesore, naravno.

Što vas je najviše doima u umjetničkim djelima?

— Neposrednost i iskrenost kazivanja.

D Bećir

pokon nije otkriven. Eto, do čega dovodi pogrešan stav u dječjim željama. Cesto pak, čuje-mo gdje majke kažu: »Nije mi kći dala mira, pa sam joj morala kupiti.« Zar može dijete prisiliti roditelje na izvršenje odluke? Nema u odgoju sile, pogotovo je nema onda, ako on počiva na dobroj motivaciji i dobronomjernim savjetima. Iz ugodnog izlaganja videli smo, da je suština ovog problema urazumnom shvaćanju života i životnih potreba, a ne u željama i spolašnjem nakutu. Mnogi pak roditelji sebi uskraćuju nužna zadovoljstva i potrebe iz straha, da se iste želje nebi pojave i kod njihovih djece. To je stav, koji je iz o-snove pogrešan. Djeca nemaju i ne mogu imati pravo na ono, na što imaju roditelji. Tu se zapravo radi i o roditeljskim slabiostima, koje djeca vrlo dobro učavaju i vješto koriste. Još će su posljedice tam, gdje o-tac i majka zabrane igrati se žigicama ili satom, dozvoliti će baka pa se dijete redovno o-braca k njoj.

Na kraju da zaključimo i u stanovimo, da dijete kao i od-rastao čovjek ima svoje želje i potrebe. Te potrebe ne prestanu rastu i postaju raznovrsnije. To je uvjetovano napretkom i vremenom. Mi ne ćemo sve dječje želje odbaciti, prema porodičnim mogućnostima i uzrastu dijeteta. Međutim, pravilno je i socijalistički, da se individuum i sam bori, da ispunji svoje želje. Zbog toga čovjek i radi, zbog toga, pa je sva uredna i dotjerana. Zašto ne bi i naša? Zar je ona gora od drugih? Svi se ti argumen-ti iznose, dok otac napokon i protiv svoje volje popusti.

Kćerkica je dakle uz pomoć maminu pobijedila. Ili recimo, da je ovaj slučaj:

Mati

kultura - prosvjeta - kultura - prosvjeta - kultura

Apsurd jednog vremena

„Pozdrav Šerifu“ A. Diklića na sceni Narodnog kazališta

Prošle subote ansambl Narodnog kazališta predstavio nam se još jednom premijernom predstavom. Bila je to izvedba drame Aresena Diklića „Pozdrav Šerifu“ (Na zelenoj reci čun).

Postavljanje ove drame na repertoar svakako ima smisla. Iako se ovo djelo ne može ubrojiti u najkvalitetnija ostvarenja naše dramske književnosti, ipak ima u njegovu tekstu mnogo toga što ćemo tokom predstave moći pozdraviti, što ćemo s posebnim i iskrenom pažnjom sagledavati do kraja. Nema u ovu dramu nekih dubokih kontemplicacija, nema čvorova radnje koji bi nas silili da se napregnemo prodirući u srž tekstovnih (i scenskih) zbivanja, sve je rečeno jednostavno, lako, onako pomalo nabačeno. Pa ipak, kada se sve to slijije, kaša sve na kraju predstave doplovni svoje mjesto, onda nam postaje jasno da nismo došli uzlud.

„Pozdrav Šerifu“ djelo je koje tretira zbivanja iz naša nedaleke prošlosti. Doduše, to nije ničim određeno, nigdje se ne vidi gdje se to događa, radnja bi se mogla prebaciti u svaku zemlju u uslovima revolucionarnih vremena, no ipak nije teško otkriti da se iza te, da je nazovemo univerzalnosti, krije i vrijeme onih prijelomnih zbivanja prije dvadesetak godina.

Ovakvih slučajeva (kao u drami) vjerujemo da je bilo i u životu. Oni su mogući i realno pretpostavljeni. Ratne strahote donijele su bujice iz kojih se neki nisu mogli izvući, pošli su, otplovili nizvodno, i u tom odisejskom i poraznom krstarenju, suočeni sa samim sobom, neje postajali ljudi. Ili konkretnije. Bio je jednom jedan razonavim kakvi su bili prije toga, ponovo su, na kraju te turđed i u tom razredu četvoricu dobrih drugova. Ali, onda je došlo o ono. Jedan je, Šerif, našao put dostojan čovjeka. Oni o-

Aleksandar Ognjanović

nastaje zaplet, zapravo okosnica drame. Treba, naime, uhvatiti tog Šerifa, svog nekadašnjeg intimnog prijatelja. Tu nastaje sukob između njih samih, jer osjećaju u sebi, svaki posebno, još uvijek ljubav prema svom prijatelju (iako bivšem).

Dakle, jedan, zanimljiv, ipak kriminalni tekst, s nekim veoma simpatičnim sekvcencama, toplim, da ne rečemo sentimentalnim.

Redatelj ove predstave Aleksandar Ognjanović rješio je svoj dio posla dobro. Uspio je stvoriti jednu pristojnu predstavu, čiji intenzitet jača kako se bliži kraju. Nema sumnje da je tome mnogo pridonio i sam tečaj.

Kapablanka, u interpretaciji Zvonka Lepetića, bio je veoma ugodan doživljaj večeri. Lepetić

dan je sigurno najpopularniji domaći režiser. On se doduše služi uzorima izvana, ali zar nešta relativno mlada kinematografija i ne treba da služi uzorima, a Žika Mitrović ih sasvim vješt prilagođava našoj sredini, prilikama i sadržajima. Njegovo prikazivanje herojskih podviga iz NOB-e nije opterećeno težinom, uništenjem i pogibjom (doduze južnokom, ali ipak pogibjom!), kao u većini filmova iz NOB-e snimljenih dosad, već se redovito završava pobedom, koja je rezultat svijesti, hrabrosti i umjednosti naših boraca. Tako je i u ovom najnovijem djelu Žike Mitrovića. Zar je ovakvom prikazivanjem imalo umanjuveličinu naših boraca? Ako se od akcionog filma traži napetost i uzbudjenje, ovdje je to postignuto do maksimuma. Scene u eksterijeru, na stanicama i ulicama Karlovca su neobično dinamične, sigurno najdinamičnije snimljene dosad kod nas i već same one dovoljno govore da je mjeri Mitrović svladao filmski zanat i koliko je bogatstvo njegove mašte. Više je teško tražiti. Ogroman interes publike je najbolja potvrda ispravnosti Mitrovicevog puta.

Slomljena zvijezda
AMERIČKI FILM. REŽIJA:
JESSE HIBBS

Najprije je smješno i sasvim nevjerojatno da se jedan okorjeli kriminalac i pljačkaš samo zato se slučajno susreće s jednim djetetom i ekscentričnim ali dobroćudnim sudijom pretvori u poštengrađanina i čak postane šerif. Takav preobražaj morao bi ipak biti daleko jače motiviran. Zatim, da li je uopće ispravno da on ostane nekažen, pa da čak i gledaoci budu naštimani tako da to žele. Takav moral je prilično labav, pa makar se radilo i o Divljem Zapadu. Da li bilo barem onih običnih westernskih atrakcija, ne bismo možda na to ni misili. Dakle, ne samo loš film, nego i loš western, koji ne posjeduje niti one standardne kvalitete na koje smo kod westerna navikli.

— b —

Signali nad gradom

DOMAĆI FILM. REŽIJA:
ZIKA MITROVIĆ

Zika Mitrović je možda jedini naš režiser koji je našao svoje mjesto u filmu. Bez lutanja u razne žanrove, on koristi svoj afinitet prema akcionom, redovito postizava uspjeh, iz filma u film sve veći i među filmskom publikom Jugoslavije

stali nisu to uspjeli. Razišli su se u svojim stazama. No putovi su ih opet, jednog dana, spojili. Šerif, ilegalac, vratio se jednog dana u svoj grad. U tom istom gradu nalaze se u sasvim drugim ulogama njegovi bivši drugovici Kandor i Kapablanka. Časnici dolazi i Mirko Maričić, koji je profesionalni vojnik. I tu je u jednom sasvim lijepom toku dan do ovu zanimljivu ličnost. U njegovoj igri jasno su se osjećali svi prelijevi, snaga njegova doživljavanja bila je fascinantna, naročito u trećem činu. Tada je ovaj glumac zbilja zabilješio, izdigao se iznad ostalih, postao centralna ličnost. Duboka i u gledalište ekspanzivna gluma plijenila je, zadirala u osjećaje. Ne bi se pogriješilo, ako bi se reklo da je ove večeri Zvonko Lepetić dao jednu veliku kreaciju.

Borivoj Glazer (Kondor) nije bio na visini jednog Kapablance, iako je u pojedinim dijelovima radnje znao odskočiti, čvrsto se uklopiti u scensku razigranost. Istina, ponekad je znao bljesnuti, no isto tako, u njegovoj igri bilo je i padova.

Profesionalnog vojnika Mirka Maričića igrao je Ante Balin. Prije svega kod njega nas je smetala gotova konstantna ukočenost, nemogućnost da se jednom zreljmom, htjeli smo reći, suvremenijom glumачkom uboliočenošću, donese svoj lik. Bilo je kod njega mnogo usiljenih kretanja, te su one, onako evidentno, smanjivale njegovu, vjerljumu, potencijalnu moć kreacije.

Karijerista, čovjek koji se zna i može svima uvlacići pod kožu, ali samolik i samo do tada dok ne osjeti neku naglu dolepršalu priliku da uskoči u prvi plan, bio je donesen od Jana Jankovića manje više dobro. U početku ne toliko siguran, s izvjesnim govorom propustima, on se kasnije naglo popravio i do kraja predstave izbio na površinu, toliko da nas je potpuno zadovoljio.

U ostalim, tekstovno ne tako velikim ulogama nastupali su: Krešimir Zorić (Eugen Maričić), Irena (Vikica Ivezić), Zlatko Stefanec (Slavuj), Ilija Ivezić (Vrčuka), Josip Vukario (Sarkić), Albert Drutter (Stimac).

Kao scenograf ovog djela predstavio nam se sam redatelj. Iako se njegovoj inscenaciji ne bi imalo što naročito predbaciti, ipak su dobiti dojam stanovite neusklađenosnosti.

Muzički efekti Slobodana Mladenovića sasvim su se dobro uklopili u izvedbu. D.B.

film

Veselica

DOMAĆI FILM. REŽIJA:
JOZE BABIC

Problem kojeg se uhvatio ovaj film prilično je delikatan, te se prilaženje njegovom prikazivanju može smatrati pomačlo i smionim. Ratni heroj, invalid dolazi u malogradansku sredinu, sasvim drugi svijet od njegovog — partizanskog. Podcjenjivan i vrijedan nigdje ne nalazi razumijevanja za svoje preokupacije i u njemu se stvaraju kompleksi. Jedino utorište mu je piće. Bez čvršće povezanosti s ovim dolazi još i susret s ljubavnicom iz partizana, čija uspomena u njemu je još vrlo živa. To dovodi do novih razočaranja i časa bi bila sasvim puna, da mu u zadnjem čas ne pruža ruku jedna milosrdna duša, jedina koja ima razumijevanja za nj i koja mu vraća samopouzdanje. Najveći nedostatak ovog filma je što jedan čisto društveni problem rješava izvan društvenih snaga, koje moraju voditi računa o njemu. Zar nam ne izgleda kao da je bivši heroj ostavljen na milost i nemilosrđu zaostalih malogradana i da osim njega i njih nitko drugi ne postoji? Zbog toga film boluje od neuverljivosti i namještosti, iako je sam prikaz malogradanina, naročito veselice besumnje najbolji dio filma, za razliku od drugog dijela, koji je prilično nevjeste iskontruiran.

Slomljena zvijezda
AMERIČKI FILM. REŽIJA:
JESSE HIBBS

Najprije je smješno i sasvim nevjerojatno da se jedan okorjeli kriminalac i pljačkaš samo zato se slučajno susreće s jednim djetetom i ekscentričnim ali dobroćudnim sudijom pretvori u poštengrađanina i čak postane šerif. Takav preobražaj morao bi ipak biti daleko jače motiviran. Zatim, da li je uopće ispravno da on ostane nekažen, pa da čak i gledaoci budu naštimani tako da to žele. Takav moral je prilično labav, pa makar se radilo i o Divljem Zapadu. Da li bilo barem onih običnih westernskih atrakcija, ne bismo možda na to ni misili. Dakle, ne samo loš film, nego i loš western, koji ne posjeduje niti one standardne kvalitete na koje smo kod westerna navikli.

— b —

stali nisu to uspjeli. Razišli su se u svojim stazama. No putovi su ih opet, jednog dana, spojili. Šerif, ilegalac, vratio se jednog dana u svoj grad. U tom istom gradu nalaze se u sasvim drugim ulogama njegovi bivši drugovici Kandor i Kapablanka. Časnici dolazi i Mirko Maričić, koji je profesionalni vojnik. I tu

je u jednom sasvim lijepom toku dan do ovu zanimljivu ličnost. U njegovoj igri jasno su se osjećali svi prelijevi, snaga njegova doživljavanja bila je fascinantna, naročito u trećem činu. Tada je ovaj glumac zbilja zabilješio, izdigao se iznad ostalih, postao centralna ličnost. Duboka i u gledalište ekspanzivna gluma plijenila je, zadirala u osjećaje. Ne bi se pogriješilo, ako bi se reklo da je ove večeri Zvonko Lepetić dao jednu veliku kreaciju.

Borivoj Glazer (Kondor) nije bio na visini jednog Kapablance, iako je u pojedinim dijelovima radnje znao odskočiti, čvrsto se uklopiti u scensku razigranost. Istina, ponekad je znao bljesnuti, no isto tako, u njegovoj igri bilo je i padova.

Profesionalnog vojnika Mirka Maričića igrao je Ante Balin. Prije svega kod njega nas je smetala gotova konstantna ukočenost, nemogućnost da se jednom zreljmom, htjeli smo reći, suvremenijom glumачkom uboliočenošću, donese svoj lik. Bilo je kod njega mnogo usiljenih kretanja, te su one, onako evidentno, smanjivale njegovu, vjerljumu, potencijalnu moć kreacije.

Karijerista, čovjek koji se zna i može svima uvlacići pod kožu, ali samolik i samo do tada dok ne osjeti neku naglu dolepršalu priliku da uskoči u prvi plan, bio je donesen od Jana Jankovića manje više dobro. U početku ne toliko siguran, s izvjesnim govorom propustima, on se kasnije naglo popravio i do kraja predstave izbio na površinu, toliko da nas je potpuno zadovoljio.

U ostalim, tekstovno ne tako velikim ulogama nastupali su: Krešimir Zorić (Eugen Maričić), Irena (Vikica Ivezić), Zlatko Stefanec (Slavuj), Ilija Ivezić (Vrčuka), Josip Vukario (Sarkić), Albert Drutter (Stimac).

Kao scenograf ovog djela predstavio nam se sam redatelj. Iako se njegovoj inscenaciji ne bi imalo što naročito predbaciti, ipak su dobiti dojam stanovite neusklađenosnosti.

Muzički efekti Slobodana Mladenovića sasvim su se dobro uklopili u izvedbu. D.B.

stali nisu to uspjeli. Razišli su se u svojim stazama. No putovi su ih opet, jednog dana, spojili. Šerif, ilegalac, vratio se jednog dana u svoj grad. U tom istom gradu nalaze se u sasvim drugim ulogama njegovi bivši drugovici Kandor i Kapablanka. Časnici dolazi i Mirko Maričić, koji je profesionalni vojnik. I tu

je u jednom sasvim lijepom toku dan do ovu zanimljivu ličnost. U njegovoj igri jasno su se osjećali svi prelijevi, snaga njegova doživljavanja bila je fascinantna, naročito u trećem činu. Tada je ovaj glumac zbilja zabilješio, izdigao se iznad ostalih, postao centralna ličnost. Duboka i u gledalište ekspanzivna gluma plijenila je, zadirala u osjećaje. Ne bi se pogriješilo, ako bi se reklo da je ove večeri Zvonko Lepetić dao jednu veliku kreaciju.

Borivoj Glazer (Kondor) nije bio na visini jednog Kapablance, iako je u pojedinim dijelovima radnje znao odskočiti, čvrsto se uklopiti u scensku razigranost. Istina, ponekad je znao bljesnuti, no isto tako, u njegovoj igri bilo je i padova.

Profesionalnog vojnika Mirka Maričića igrao je Ante Balin. Prije svega kod njega nas je smetala gotova konstantna ukočenost, nemogućnost da se jednom zreljmom, htjeli smo reći, suvremenijom glumачkom uboliočenošću, donese svoj lik. Bilo je kod njega mnogo usiljenih kretanja, te su one, onako evidentno, smanjivale njegovu, vjerljumu, potencijalnu moć kreacije.

Karijerista, čovjek koji se zna i može svima uvlacići pod kožu, ali samolik i samo do tada dok ne osjeti neku naglu dolepršalu priliku da uskoči u prvi plan, bio je donesen od Jana Jankovića manje više dobro. U početku ne toliko siguran, s izvjesnim govorom propustima, on se kasnije naglo popravio i do kraja predstave izbio na površinu, toliko da nas je potpuno zadovoljio.

U ostalim, tekstovno ne tako velikim ulogama nastupali su: Krešimir Zorić (Eugen Maričić), Irena (Vikica Ivezić), Zlatko Stefanec (Slavuj), Ilija Ivezić (Vrčuka), Josip Vukario (Sarkić), Albert Drutter (Stimac).

Kao scenograf ovog djela predstavio nam se sam redatelj. Iako se njegovoj inscenaciji ne bi imalo što naročito predbaciti, ipak su dobiti dojam stanovite neusklađenosnosti.

Muzički efekti Slobodana Mladenovića sasvim su se dobro uklopili u izvedbu. D.B.

stali nisu to uspjeli. Razišli su se u svojim stazama. No putovi su ih opet, jednog dana, spojili. Šerif, ilegalac, vratio se jednog dana u svoj grad. U tom istom gradu nalaze se u sasvim drugim ulogama njegovi bivši drugovici Kandor i Kapablanka. Časnici dolazi i Mirko Maričić, koji je profesionalni vojnik. I tu

je u jednom sasvim lijepom toku dan do ovu zanimljivu ličnost. U njegovoj igri jasno su se osjećali svi prelijevi, snaga njegova doživljavanja bila je fascinantna, naročito u trećem činu. Tada je ovaj glumac zbilja zabilješio, izdigao se iznad ostalih, postao centralna ličnost. Duboka i u gledalište ekspanzivna gluma plijenila je, zadirala u osjećaje. Ne bi se pogriješilo, ako bi se reklo da je ove večeri Zvonko Lepetić dao jednu veliku kreaciju.

Borivoj Glazer (Kondor) nije bio na visini jednog Kapablance, iako je u pojedinim dijelovima radnje znao odskočiti, čvrsto se uklopiti u scensku razigranost. Istina, ponekad je znao bljesnuti, no isto tako, u njegovoj igri bilo je i padova.

Profesionalnog vojnika Mirka Maričića igrao je Ante Balin. Prije svega kod njega nas je smetala gotova konstantna ukočenost, nemogućnost da se jednom zreljmom, htjeli smo reći, suvremenijom glumачkom uboliočenošću, donese svoj lik. Bilo je kod njega mnogo usiljenih kretanja, te su one, onako evidentno, smanjivale njegovu, vjerljumu, potencijalnu moć kreacije.

Karijerista, čovjek koji se zna i može svima uvlacići pod kožu, ali samolik i samo do tada dok ne osjeti neku naglu dolepršalu priliku da uskoči u prvi plan, bio je donesen od Jana Jankovića manje više dobro. U početku ne toliko siguran, s izvjesnim govorom propustima, on se kasnije naglo popravio i do kraja predstave izbio na površinu, toliko da nas je potpuno zadovoljio.

gradske vijesti

Konferencija NOH-e u tvornici elektroda i ferolegura Slab ideoološko politički rad

Prošlih dana održana je godišnja konferencija omladinske organizacije Tvornice elektroda i ferolegura. Pored omladinskih predstavnika (izabranih po pogonskim aktivima) konferenciji su prisutstvovali predsjednik Općinskog komiteta NOH-e Josip Gabrlčić, sekretar tvorničkog komiteta SK Sime Bujas, te predsjednik radničkog savjeta Stipe Baljkas i drugi brojni gosti iz omladinskih organizacija s područja grada.

Referat o radu omladinske organizacije u ovoj godini pročitan je predsjednik tvorničkog komiteta Marinko Šišara.

Rad omladinske organizacije u ovoj godini nije bio baš najbolji, rekao je na početku M. Šišara. Malo se radiло na ideoološko - političkom polju a i na izobrazbi kadra, ionako nedovoljno u našoj organizaciji. U svojim nastojanjima nismo nailazili na dovoljno razumijevanja kod Općinskog komiteta ni kod političkih organizacija u tvornici.

Ali jedan dio odgovornosti snosi i omladinski komitet koji je o tome vodio malo računa.

Šišira je nadalje istakao da problem predstavlja održavanje sastanaka poslike radnog vremena. U tvornici radi pretežno seoska omladina koja zbog prilika u prometnim vezama ne može ostati poslike radnog vremena radi održavanja sastanaka. To još je danas nije riješeno.

Rad omladine u organizama radničkog upravljanja nije baš na nekom zavidnom nivou. Prilikom ovogodišnjeg izbora radničkog savjeta predloženo je malo omladinaca. Ubuduće bi trebalo o njima voditi više računa i što više ih uključivati u organe upravljanja, kako bi uz starije drugove sticali znanje radnika - upravljača. Malo se vodilo računa također u prijemu omladinača u SK. Komitet je više puta davao prijedloge osnovnim organizacijama SK s popisom omladinaca koji su sazreli da budu primljeni. Da bi se kulturni život omladine mogao pravilno razvijati, potrebne su prikladne prostorije, gdje bi se omladina mogla sastaviti poslike radnog vremena. To je također jedan od težih problema. Prošlih godina djelovalo je više folklornih sekcija, dok danas nijedna ne radi.

Najviše uspjeha postignuto je na sportskom polju, gdje je omladina tvornice zaista dobra. Najbolje uspjeha postizava nogometna momčad koja u šibenskom nogometnom podsvazu užima treće mjesto. Ovoj sportskoj sekciji nedostaje teren za održavanje utakmica, zbog čega ne postiže odgovarajuće rezultate. Teren u krugu tvornice je premalen za trening. U tom pogledu omladina će nastojati da poslike radnog vremena osposebi ovaj teren koliko je to moguće. Dobre rezultate su postigle sekcije odbojka i šahista, a postoje još sekcije stolnotenisaca, pa streljačke, rokometne i druge sekcije.

MALI OGLASNIK

PRODAJE SE KLAVIR (pijano) u vrlo dobrom stanju. Obratiti se: Šibenik, Pekarska 2/III.

OBAVIEST

za proslavu 50-godišnjice života

Obavještavaju se svi muškarci rođeni 1910. godine da se zbog proslave 50-godišnjice života, radi potrebnih informacija, prijave drugu Vukićeviću (Devota) iža bivše trafeke Zorić.

OBAVIEST

Ispiti za studente izvanrednog studija VPS u Šibeniku za grupu predmeta hrvatsko - srpski jezik - osnovi društvenih nauka, održat će se 28. XII 1960. godine. Rok za podnošenje prijava je do 24. XII 1960. Uprava

Na kraju svoga izlaganja Šišara je spomenuo problem slabog skupljanja članarina, pa je nalogio da će se to ubuduce odvijati redovito.

U diskusiji su izneseni neki problemi omladinske organizacije.

Diskutanti su dali prijedloge za rad omladinske organizacije u narednoj godini. Naročito su istakli pitanje, kako bi se omladincima koji žive na selu, a rade u tvornici, pomoglo da svoj omladinski rad ostvaruju u svojim selima.

Duško Grčić je istakao zadatak omladine na radnom mjestu, prikazao je njezinu veliku zainteresiranost za novi stimulativni način nagradivanja. Josip Lovrić je rekao da bi naredne godine trebalo osnovati klub »Mladih proizvođača« sa zadatkom da upoznaju mlade ljudi s načinom proizvodnje, s organizacijom i ču-

vanjem sredstava za proizvodnju. On je također istakao značaj fizičkog odgoja mladih ljudi, napominjući da bi se omladina mogla više baviti fizičkim odgojem načinu u okvirima raznih sekcija.

U nastavku diskusije govorio je predsjednik sindikalne podružnice Josip Zorić, koji je istakao ulogu omladine u organima radničkog samoupravljanja. Stipe Baljkas je rekao da je upravo iznenaden radom omladinske organizacije u ovoj godini. Mnogo se više napravilo nego prošlih godina. Mi moramo i dalje sve više raditi na izvršenju omladinskih zadataka. Najveću pažnju trebamo posvetiti ideoološko-političkom radu, jer kad to postigemo, onda ćemo lakše svestrati sve ostale probleme.

Na kraju je konferencija izabrala novi tvornički komitet.

(DK)

Nove prodavaonice

Na nedavnoj sjednici Savjeta za promet robom Narodnog odbora općine usvojen je zahtjev poduzeća »Galeb« iz Splita za otvaranje prodavaonice u Šibeniku.

Novi lokal će biti vjerovatno otvoren na trgu pred Narodnim kazalištem.

Kao što je poznato zagrebačko trgovinsko poduzeće suhomesnate robe »Sljeme« otvorit će prodavaonu u prostorijama »Tehnomaterijala« u ulici Borisa Kidriča. Sada je isto poduzeće zatržalo prostor za skladište, pa je usvojeno da se za ovu svrhu koriste poslovne prostorije u zgradi Muzičke škole u Šibeniku.

(D. T.)

Poslovanje radnji za novogodišnje praznike

Trgovinska komora kotara u dogovoru sa zainteresiranim faktorima donijela je raspored radnog vremena u trgovackim radnjama za vrijeme novogodišnjih praznika.

Prodavaonice kruha posluju u subotu 31. prosinca od 6—12 sati, a u utorak 3. siječnja od 6 do 11. 1. i 3. siječnja su zatvorene.

Prodavaonice mlijeka 31. prosinca rade kao obično svake sute, dok će prva tri dana u Novoj godini biti otvorene od 6 do 10 sati. Mljekari »Komunalac« iz Knina dozvoljava se rad i prekidanog vremena radi preuzimanja i dostave mlijeka potrošačima.

Prodavaonice voća i povrća posluju 31. prosinca od 6,30—13 i od 15—20 sati, a tezge na tržnici od 6,30—15 sati. U utorak 3. siječnja prodavaonice i tezge posluju od 6,30 do 11 sati, dok su 1. i 2. siječnja zatvorene.

Prodavaonice živežnih namirnica bit će otvorene 31. prosinca od 7—13 i 15—20 sati, a non-stop prodavaonice od 6—20 sati. 1. i 3.

SUDAR AUTOMOBILA I MOTORKOTAČA

Kod hotela »Krka« dogodila se ovih dana saobraćajna nezgoda u kojoj je teže povrijeđen Joso Mrčela vlasnik motorkotača. Vozeci u blizini hotela naišao je na automobil Veterinarske stанице kojim je upravljao Svetozar Mandić. Uslijed nepoznatih razloga došlo je do sudara i Joso je povrijeđen u nogu te prevezan na kiruški odjel programa izvršena je mala sveća Zdravstvenog centra radi liječenja. Šteta na oba vozila se aktivnog djelovanja I. Rakića cijeni na oko 14 hiljada dinara. Sale, kojemu su predani darovi (J.P.) i cvijeće.

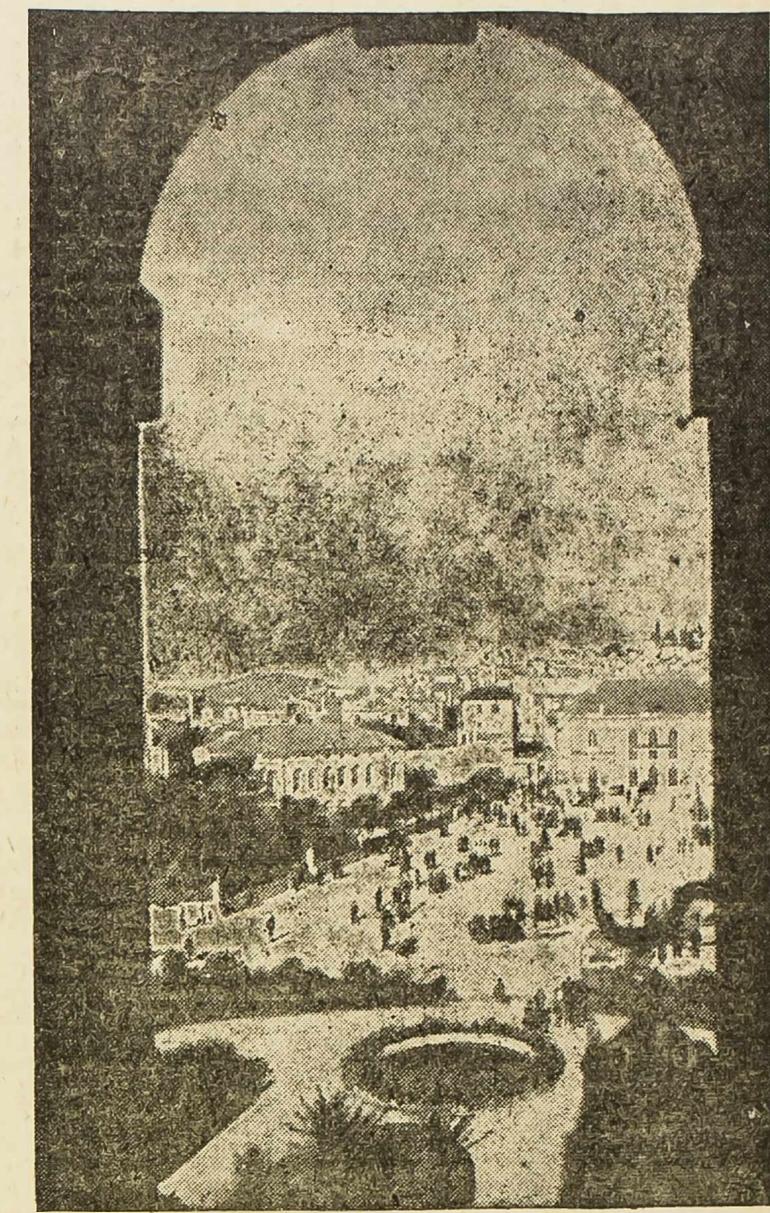
Prije izvođenja drugog dijela programa izvršena je mala sveća Zdravstvenog centra radi liječenja. Šteta na oba vozila se aktivnog djelovanja I. Rakića cijeni na oko 14 hiljada dinara. Sale, kojemu su predani darovi (J.P.) i cvijeće.

Duboko ožalošćeni javljamo prijateljima i znancima da je 13. o. mj. u Hvaru nenadno preminuo u 71. godini života naš mili

ING. SILVIJE SPONZA
viši inžinjer u miru

Pogreb dragog pokojnika uslijedio je 15. o. mj. u Hvaru.

Tugujuća obitelj

Poljana maršala Tita

Izgradnja klaonice akutan problem

Prema postojećem investicijskom programu za izgradnju nove klonice bilo bi potrebno oko 100 milijuna dinara, što je za sada teško osigurati. Zbog toga je predviđeno da se za sada neodložno prid podizanju najnužnijeg dijela zgrade na Ražinama, koja bi se kasnije u etapama dogradila.

U tržnoj upravi grada predviđaju da će se radi prikupljanja potrebnih sredstava morati po-

NOVI UGOSTITELJSKI OBJEKT NA MARTINSKOJ

Prema zaključku Savjeta za promet robom Narodnog odbora općine, predviđa se izgradnja novog ugostiteljskog objekta na Martinskoj.

Realizacijom ovog zaključka riješio bi se još jedan problem velikog broja kupaca koji zbog neposredne blizine koriste kupalište na Martinskoj. (T. D.)

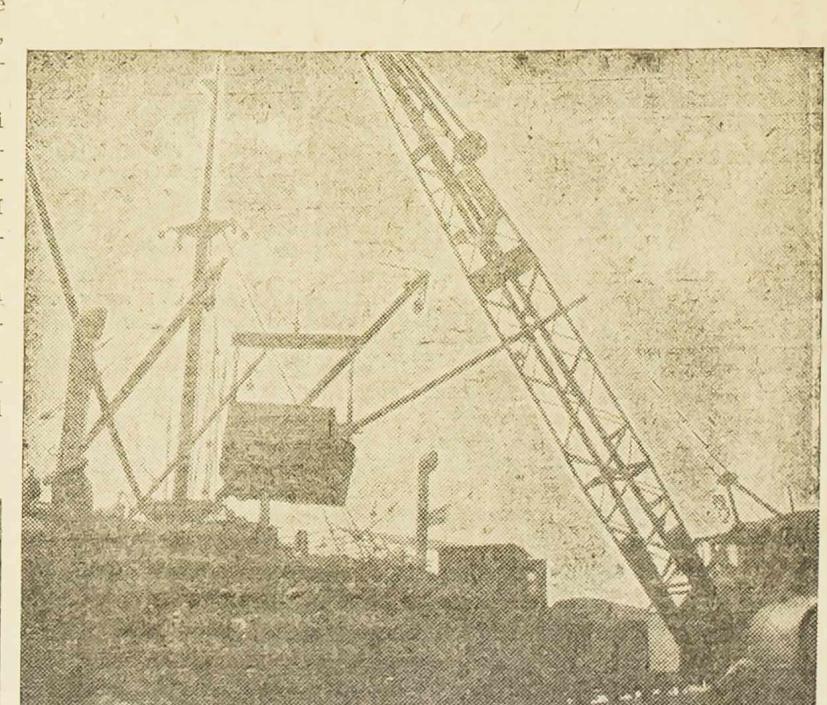
POPRAVIT ĆE SE ULICA »RADE KONČAR«

U Narodnom odboru šibenske općine održan je sastanak s predstavnicima građevinskih poduzeća »Rad«, »Pavao Radan«, »Ivan Lavčević« i »Izgradnja« koji su preuzeći obavezu da poprave ulicu »Rade Končar«, koja počinje od Gimnazije do tvornice tekstila »Jadranka«.

Na savjetovanju, kome su predstavnicima odbora NOA i kotara Šibenika Bože Radić prisustvovali predstavnici kotara Split, Zadar, Gospić i Šibenik, te sef Centra za umjetno osjenjivanje u Kninu, ing. Bergles, raspravljen je o djelovanju ovog Centra. Tom prilikom je istaknut dobar rad Centra u povećanju stičnog fonda na području Dalmacije i Like. U ovoj godini osjenjeno je više od 6 hiljada goveda unatoč izvjesnom otporu koji još uvijek pružaju pojedini poljoprivrednici. Pored utvrđivanja cijene usluga, koje daje Centar u Kninu, na ovom skupu naglašena je potreba da i kotari Dubrovnik i Makarska sudjeluju u dodjeljivanju sredstava za održavanje Centra. S obzirom na dobro organizirane pripreme predviđa se da će slijedeće godine biti osjenjeno više od 10 hiljada goveda.

TEČAJ PRVE POMOĆI

Kotarski odbor Crvenog križa organizira je u Šibeniku tečaj prve pomoći koji pohađa 130 omladincu i omladinku srednjih škola. Vrijeme održavanja tečaja podešeno je tako da ga mogu pohadati i učenici - putnici

Dizalice u luci

OBAVIEST

U svrhu urednijeg prijevoza i kulturnijeg postupka pri prijevozu putnika iz Šibenika, ova stаницa uveda počevši od 21. XII 1960. rezervaciju za sve vlakove koji polaze iz Šibenika. Rezervacija će postojati samo u direktnim kolima koja polaze iz Šibenika i to kako slijedi:

u vlaku 4703, koji polazi iz Šibenika u 10,05 preko Bihaća za Zagreb;

u vlaku 4719, koji polazi iz Šibenika u 19,31 preko Oštarija za Zagreb;

u vlaku 4707, koji polazi iz Šibenika u 00,17 preko Bihaća za Beograd.

Rezervacija se može vršiti preko Željezničke stанице Šibenik i preko »Putnik«a Šibenik.

ZELJEZNIČKA STANICA ŠIBENIK

ZAHVALA

Povodom iznenade smrti našeg dragog supruga i oca

BOŽAJIĆ MARKA

učitelja u penziji izražavamo zahvalnost svim prijateljima i znancima koji su nam usmenim ili pismenim putem izrazili saučešće u našoj tuži.

OŽALOŠĆENA OBITELJ BOŽAJIĆ

Duboko ožalošćeni javljamo prijateljima i znancima da je 13. o. mj. u Hvaru nenadno preminuo u 71. godini života naš mili

ING. SILVIJE SPONZA

viši inžinjer u miru

Pogreb dragog pokojnika uslijedio je 15. o. mj. u Hvaru.

Tugujuća obitelj

ALFRED POLGAR

TRI MORALNE PRIČE

Dobar ili rdav svršetak priče tek određuje moralnu pouku koja se može iz nje izvući. Vazno je uvijek samo to kako se koja stvar završava: evo to je, otrpljike, moralna pouka koja proizlazi iz historije moralu.

I.

U tri sata popodne gimnazijalac Leo izjavlja da mora sada poci, jer autobus za stadion polazi tačno u tri i petnaest sa stanicu.

— A tvoji zadaci za sutra? — pitala je majka.

— Napisat ču ih uveče.

Stedljiva ujna Alvinu smatrala je, da je novac za autobus naprsto bačen, mlađi čovjek može da ide i pješice.

Došlo je veće, a Leo se još nije vratio kući. Tada se pročulo da se autobus, koji je po voznom redu polazio u tri i petnaest sa stanicu, negdje strovalo i da su svi putnici poginuli.

Majka, probudivši se iz nesvijesti, stalno je kukala što je dozvolila da se zadaci pišu tek uveče. To je sad kazna za njenu popustljivost.

Otac je prokljinao nogomet, prokljinao sport koji je založio cijelo svijet.

Ujna Alvinu je vrištala: — Zar nije mogao ići pješice kao i hiljadu drugih mlađića?

Njen muž je značajno klimao glavom: — Stvar nije u tome, nego danas je treći avgust, dan kad je umro pokojni đed. O tome je trebalo voditi računa.

Baka s majčine strane govorila je u sebi: — Nedavno sam ga uhvatila u laži. Opomenu la sam ga: »Laž, to je grij, a grešnika stiže zaslužena kazna«. Ali on mi se nato smijao u lice.

Kuharica, je viknula na sobaricu: — Eto ti sad! A kad sam ti jutros pričala da sam na trgu srela dvije kaluderice i da mi je crn mačak pretrčao preko puta, ti si se rugala.

Sobarica je sišla do nadstojnikovih da s njima razmotri ovaj nesretni slučaj. — Eto, — reče sobarica, — prviog su htjeli da idu na odmor. Ali krojačica nije završila milostivne haljine, pa su ostali Zbog tih tričavki krpica!

Nadstojnikovica: — U nedjelju roditelji i djeca treba da su zajedno... Ali kod gospode danas nema više porodičnog života.

Nadstojnik izjavlja da su juče na radiju navili za danas, nedjelju, jaku kišu s olujom. Da je prognoza bila tačna, utakmica bi bila odgodena. Vrijeme, međutim, bilo je prekrasno. Na te glupe prognoze nitko se ne može osloniti...

Ema, jedna od dvije prodavačice u susjednoj slastičarnici, gorko se kajala što je bila tako kreposna. Da jednom mlađici nije kazala «ne», on bi danas popodne bio kod nje, a ne na utakmicu.

Prepeličar Bobi je razmišljao: — On me juče smutno. U prvom bijesu htio sam ga ujesti za nogu, što nažalost nisam učinio. U tom slučaju on danas ne bi mogao ići na utakmicu.

Kasno uveče Leo se veselo vratio kući. Ono o utakmici bio je samo izgovor. Ustvari, on je sa Rozom, drugom prodavačicom iz susjedne slastičarnice, napravio mali izlet koji je, izgleda, bio uspješan, u svakom pogledu.

Majka je zagrlila sina s nepomućenom radošću.

Otac mu je priljevio dva šamara.

Baka s majčine strane sklopila je ruke i tihu se molila:

— Hvala ti, dragi bože, što nam je opet lagao!

II.

Majka je optužila petogodišnjeg Hansa da je nešto slagao. On je bio stvarno slagao, ali nipošto nije htio da prizna.

— Dakle, jesli li slagao? — Nisam. — Razmisli dobro, jesli li slagao? — Nisam. — Ured, — ali cu to brzo ustanoviti. — Kako ćeš to ustanoviti?

Majka je imala zastarjele odgojne metode. Ona reče: — Sad idemo kući. Ako si slagao, onda ćeće treći stepenik, čim staneš na njega, propasti, a ti ćeće pasti hiljadu metara duboko.

Hans je problijedio. Na povratku nije izustio nijednu riječ. Razmišljao je ne bi li ipak priznao svoju laž. Ali on se nije mogao odlučiti, jer je imao jak karakter. Stigli su na steponište.

naša priča

— Posljednji put te pitam: jesli li slagao? Dječak je nječno klimao glavom, a srce mu je lupalo.

Pred trećim stepenikom zastao je časkom. Polako, okljevajući spustio je nogu, probao oprezno, probao još jednom malo jače. Zatim je stao na stepenik s jednom nogom, a napoljetku spustio je herojski i drugu nogu. Ništa se nije dogodilo.

Mali lažav, pokazujući na stepenik sav sretan uzviknu:

— Izgleda da je pokvaren!

III.

U vagon-restoranu bogataš je prigovarao što vino nije hladno i zatražio led. Kelner se izvinjavao da leda nema.

— Šta? Nema leda? To je svinjarija. Ja ču se žaliti.

Ali vino je, ipak, ohlađeno i...

— Ja hoću ledu razumjete li? Ako ne mogu dobiti ledu ne treba mi ništa.

Poslije tučnjave odnijeli su leševe u mrtvačnicu. Bogataš je imao tamno, isključivo za sebe, cijelu tablu leda, koja je bila dva metra dugačka, pola metra široka i debela nekoliko centimetara.

(Prijevod s njemačkog)

TVORNICI VIJAKA — KNIN

potreban je

SEKRETAR PODUZEĆA

UVJETI: završen pravni fakultet ili srednja škola sa najmanje 10 godina prakse u upravnim poslovima.

Plaća po tarifnom pravilniku.

Molbe s opisom dosadašnjeg rada i kratkom biografijom do stavljanja najdalje do 31. XII 1960.

UPRAVNI ODBOR AUTOTRANSPORTNOG PODUZEĆA
SIBENIK

Raspisuje

NATJECAJ

za popunjavanje upražnjenih rukovodstvenih radnih mjestava.

1. RUKOVODILAC TEHNIČKOG SEKTORA
2. ŠEF POGONA ODRŽAVANJA
3. RUKOVODILAC PRIVREDNO RAČUNSKOG SEKTORA
4. ŠEF OPĆEG SEKTORA
5. REFERENT ZA PRAVNE POSLOVE
6. ŠEF KADROVSKOG ODSJEKA
7. ŠEF ANALITIČKOG ODSJEKA
8. ŠEF POGONSKOG KNJIGOVODSTVA

Uvjeti:

- pod 1. Mašinski inžinjer s najmanje 5 godina prakse, ili mašinski tehničar s najmanje 10 godina prakse.
- pod 2. Mašinski inžinjer s 2 godine prakse, ili mašinski tehničar s najmanje 5 godina prakse, visoko - kvalificirani radnik automehanika s najmanje 15 godina prakse.
- pod 3. Diplomirani ekonomista s najmanje 3 godine prakse, ili srednja stručna spremna s najmanje 15 godina prakse u računovodstvu.
- pod 4. Diplomirani pravnik s najmanje 3 godine prakse, visoka ili viša upravna škola s najmanje 5 godina prakse.
- pod 5. Diplomirani pravnik sa 3 godine prakse.
- pod 6. Diplomirani pravnik ili ekonomista s najmanje 3 godine prakse, visoka ili viša upravna škola s 5 godina prakse.
- pod 7. Diplomirani ekonomista s najmanje 3 godine prakse, visoka ili viša privredna škola s najmanje 5 godina prakse.
- pod 8. Diplomirani ekonomista sa 2 godine prakse.

Plaća po tarifnom pravilniku poduzeća ili dogovoru. Molbe dostaviti sekretarijatu poduzeća.

Natječaj traje do 15. I 1961. godine.

SPORT - SPORT - SPORT

Utakmica za Jugoslavenski kup

SLAB PROTIVNIK

„Šibenik“ - „Rabotnički“ 9:1 (7:0)

U osmini finala Jugocupa »Šibenik« se sastao sa članom makedonske lige »Rabotničkim«, koji je prošle nedjelje pobedom od 3:2 uspio eliminirati prvoligaša »Rijeku«. Međutim, gledača su već u prvih 16 minuta igre bili prilično iznenadeni visokim vodstvom domaće ekipe, koja je sa 5:0 osigurala ulazak u četvrtfinale Cupa. Gostujuća momčad predstavila se, barem u prvom poluvremenu, kao neravnopravni takmaci domaćima, čija je mlada navala pokazala punu efikasnost. Pobjeda je mogla biti izražena i većim omjerom da domaći nisu u drugom poluvremenu kod stanja

9:0 prilično popustili. Igra nije bila na nekoj naročitoj visini. Utakmica je poprimili borbeniji tok tek posljednjih pola sata, kada su gosti žustro napadali u želji da u izvjesnoj mjeri smanje omjer i tako ublaže visok poraz. Dobri dijelovi u tom ih je spriječila solidna obrana Miloševskog, koji je u nekoliko navrata pobravio aplauz gledača.

U prvom poluvremenu gosti su teški povremenim napadima ugrijavali vrata domaćih. Igralo se uglavnom u polju gostiju i za seđam zgoditaka postignutih u tom dijelu najveću krivicu snosi obrana sa nesigurnim vratarom. Premači domaćih nastavljena je i u nastavku sve do 50. minute, kada je rezultat glasio 9:0. Od tada do kraja »Rabotnički« je imao više od igre, što pokazuje i veći broj udaraca s ugla. U 67. minuti oni su bili u prilici da postignu prvi zgoditak. Međutim, ljevi branici Žernovski je sa bijele točke pogodio gornji dio vrata. Slijedi serija napada gostiju kojima u 71. minuti uspijeva da preko Gregovskog postignu počasni zgoditak.

Ovoga puta »Šibenik« je nastupio u nešto izmjenjenom sastavu. Na mjestu desnog branika igrao je Urkalo, koji je uglavnom zadovoljio. Pomagači Marenčić i Supe također su zadovoljili. Narocito se svidio napadački red koji mnogo obećava. Miljeviću se može zamjeriti što je dva puta nepotrebno faulirao protivničke igrače. Ipak najzaušljiviji za visoku pobjedu: Miloševski, Iljadića, Aralica i Nadoveza, koji je postigao četiri zgoditka. U redovima gostiju istakli su se Gregovski i Dimov.

Sudac Perović vodio je susret autoritativno. (j)

GODIŠNJA SKUPŠTINA NK „DOŠKA“

Protekla godina bila je uspješna u radu »DOŠK-a«. Ova rečenica, prva u predsjednikovu izvanredan. Izradimo tijesto od 250 gr. proširanog brašna, 150 gr. šećera, 2 žutanjka i 100 gr. margarina. Dodamo još malo vode ako se teško mijesi, pa onda ostavimo da tijesto 1 sat počiva. Tada ga razvaljamo i obložimo njime oblik za tortu (sa nešto nižim bodom) i tijesto na rubu oboda prstima ili vilicom ukrasimo. Tijesto još malo izbodem vilicom te pećemo dok se ne zaruneni. U međuvremenu smo priredili kremu od pola litre mlijeka, 2-3 žutanjka, 3 žlice šećera i 5 dkg brašna pa to stavimo u zdjelu od tijesta, a na tu kremu složimo na ploške rezane kruške koje smo ranije kuhalj u 100 gr šećera i čašom vode. Kad poslažemo krušu sirup još malo prokuhamo, tako da postane karameliran i prelijemo ga preko kolača.

PANJ OD KESTENA. Izvaremo 750 gr. kestena, ogulimo vanjšku koru i stavimo ih kuhati dvadesetak minuta. Onda ih ocijedimo, ogulimo im tanku ljuskku i prognjećimo. Toj masi dodamo 125 gr. šećera, 125 gr. maslaca i 125 gr. razmekšane čokolade za kuhanje, to sve dobro promiješamo i razvaljamo u obliku pravokutnika. Nadjenemo po želji, odnosno prema tome što imamo kod kuće. Tako pravokutnik možemo namazati pekmecom ili čvrsto tučenim šlagom, ili čokoladom koju smo razrijeđili s vodom, pa ga onda smotamo, tako da dobijemo rolat. Zamotamo je u pergament papir i ostavimo na hladnom 3-4 sata. Tada kolač odmotamo iz papira, stavimo ga na ovalni tanjur, krajevje prežemo u koso, a površinu cijelog izbrzdimo vilicom, tako da izgleda kao kora stolba. Možemo još posipati sa malo kristal šećera, pa će naš kolač izgledati kao deblj prekriven slijegom.

ČOKOLADNA TORTA. Torta koju vam preporučamo odlična je, a uz to djeluje vrlo dekorativno. 150 gr. maslaca sa 225 gr. šećera, a onda dodajemo jedno po jedno 4 jaja. 175 gr. brašna prosimjeno nekoliko puta sa pola paketića praška za dizanje i to umiješamo u već pripremljeni masu. U međuvremenu smo namočili u rumu ili konjaku 150 gr. grožđica, 70 gr. kandiranih trešnja i ako imamo 70 gr. kandiranog cedra. Ako nemamo takvog voća, dovoljno je da stavimo groždice, malo suhih narezanih šljiva i 50 gr. oguljenih i narezanih badema. Na svaki način voće izbrisivo od rumu, uvaljamo u brašno i umiješamo u priredeno tijesto. Oblik obložimo pergament papirom koji smo premašili marginom, te metnemo unutra tijesto. Površinu kolača ukrasimo po kojim oljuštenim bademom i stavimo peći u dosta toplu pećnicu. Ako nam izgleda da će se površina kolača prepeći, pokrijemo je pergament papirom.

VOĆNI KRUH također je vrlo pogodan za praznike, jer ga možemo ranije prirediti.

Dobro miješamo 175 gr. maslaca

sa 225 gr. šećera, a onda dodajemo jedno po jedno 4 jaja. 175 gr.

brašna prosimjeno nekoliko puta

sa pola paketića praška za dizanje i to umiješamo u već pripremljeni masu. U međuvremenu smo

namočili u rumu ili konjaku 150 gr. grožđica, 70 gr. kandiranih trešnja i ako imamo 70 gr. kandiranog cedra. Ako nemamo takvog voća, dovoljno je da stavimo groždice, malo suhih narezanih šljiva i 50 gr. oguljenih i narezanih badema. Na svaki način voće

izbrisivo od rumu, uvaljamo u

brašno i umiješamo u priredeno

tijesto. Oblik obložimo pergament papirom koji smo premašili marginom, te metnemo unutra tijesto. Površinu kolača ukrasimo po kojim oljuštenim

bademom i stavimo peći u dosta

toplu pećnicu. Ako nam izgleda

da će se površina kolača prepeći,</p